

سلوک در نور طبق رساله اول یوحنا

قدم اول اعتراف به گناهان و ایمان به بخشش خداوند

امروزه شاهد این هستیم که در بین افراد جامعه، دورویی و خودخواهی، بسیار به چشم می‌خورد و انسانها به دلیل منافع شخصی خودشان دست به رفتارهای ناشایست می‌زنند. رفتارهایی که خداوند آنها را خلاف ذات خودش می‌داند و طبق کلام خود انجام آنها را جامعه عمل پوشاندن به خواسته‌های شیطان اعلام کرده است.

جان ولسلی¹ یکی از شخصیت‌های برجسته در خدمات مسیحیت که در سال‌های 1703 تا 1791 زندگی می‌کرد و در مجموع بیش از چهل هزار موعظه ایراد کرده است در یکی از خاطرات خود می‌نویسد «**هنگامی که به جهت موعظه به نقاط مختلف می‌روم شیطان بسیار ناراحت می‌شود و عذاب می‌کشد زیرا مقاومت‌های بسیاری از طرف افراد مقابل خودم می‌بینم، اما وقتی موعظه می‌کنم بسیاری از آنها ایمان می‌آورند و از چنگال شیطان رهایی می‌یابند و این دقیقاً عاملی است که شیطان را عذاب می‌دهد.**»

یوحنا ی رسول در رساله‌ی اول خود به این موضوع می‌پردازد که ایمانداران باید به دنبال انجام احکام خداوند باشند و نباید به گونه‌ای که شیطان از آنها می‌خواهد رفتار کنند. او همچنین در آن رساله به بیان چهار قدم اصلی رشد روحانی و تکامل در پروسه قدوسیت یک ایماندار می‌پردازد که شامل: «1- اعتراف به گناه و ایمان به بخشش خداوند، 2- پرداخت کفاره گناهان توسط خود خداوند، 3- زندگی طبق ایمان و احکام خداوند و 4- درخشش نور حقیقی در زندگی می‌باشد.» که در این مقاله به تشریح قدم اول می‌پردازیم.

در فصل یک آیات 8 تا 10 این چنین می‌گوید:

8- اگر گوییم که گناه نداریم خود را گمراه می‌کنیم و راستی در ما نیست. 9- اگر به گناهان خود اعتراف کنیم، او امین و عادل است تا گناهان ما را بیاموزد و ما را از هر ناراستی پاک سازد. 10- اگر گوییم که گناه نکرده‌ایم، او را دروغگو می‌شماریم و کلام او در ما نیست؛

و در فصل 2 آیه 1 می‌نویسد:

ای فرزندان من این را به شما می‌نویسم تا گناه نکنید و اگر کسی گناه کند، شفיעی داریم نزد پدر یعنی عیسی مسیح عادل.

در واقع یوحنا در این آیات می‌گوید: فردی که گوید من گناه نمی‌کنم و به حدی رسیده‌ام که هیچ اشتباهی را انجام نمی‌دهم یا هنوز گناه را نشناخته است و یا خداوند را دروغگو خطاب می‌کند. با استناد به این آیات می‌توانیم بگوییم که همه ما، اعم از ایماندار و غیر ایماندار اشتباه می‌کنیم و مرتکب گناه می‌شویم، اما آنهایی که به خداوندی عیسی مسیح ایمان دارند به واسطه کلام او قادر به شناخت گناهان خود خواهند بود و وقتی هم که مرتکب گناه می‌شوند، به گناه خود اعتراف می‌کنند و او امین و عادل است تا گناهانشان را ببخشد و آنها را پاک سازد. اما نباید این برداشت غلط در ذهنمان به وجود آید که چون خداوند امین و عادل است و می‌توانیم به حضورش برویم تا گناهانمان را ببخشد بنابراین هیچ مشکلی به جهت انجام گناه وجود ندارد. و از این موضوع به عنوان کارت سبزی برای توجیه اعمال و رفتار گناه آلودمان استفاده کنیم. یوحنا هم به همین دلیل برای رفع چنین برداشت نادرستی از این آیات، در شروع فصل دوم جمله خود را به صورت شریعی بیان می‌کند؛

او می‌گوید این را به شما می‌نویسم تا **گناه نکنید** و اگر کسی گناه کند، یعنی اگر این اتفاق رخ داد و گناه کردید شفיעی نزد پدر داریم یعنی عیسی مسیح عادل، بنابراین نتیجه می‌گیریم که نباید به اشتباه برداشت کرد که طبق رساله‌ی اول یوحنا چون گناه می‌کنیم و خداوند هم وعده داده است که گناهان ما را می‌بخشد، دیگر نباید نگران انجام گناهانمان باشیم. بلکه

¹ John Wesley

همانطور که در بالا ذکر کردم باید به گناهانمان نزد خداوند اعتراف کنیم و به دنبال دوری از انجام دوباره آنها باشیم که در آن صورت خداوند گناهانمان را خواهد بخشید.

برداشت صحیح از متن نکته بسیار مهمی در الاهیات مسیحیت می‌باشد و یکی از دلایلی هم که پولس رسول، نامه به رومیان را می‌نویسد این بود که به آنها بگوید که طرز فکرشان غلط است زیرا آنها بر این باور بودند که هرچقدر بیشتر گناه کنند، فیض خداوند که به واسطه ایمانشان بر روی آنها قرار داشت بیشتر خودش را نمایان می‌کند. اما پولس در باب 6 و 7 آن رساله کاملاً به آنها شرح می‌دهد که اگر به کار نجات بخش عیسی مسیح بر روی صلیب و پرداخت فدیة گناهان به واسطه او ایمان دارند، دیگر به بندگان عدالت خداوند تبدیل گشته‌اند و به هیچ وجه نباید گناه را بندگی کنند و اجازه دهند تا بر آنها سلطنت کند و همچنین به آنها می‌گوید اگر هم مرتکب گناه شدید خداوند شما را به خاطر ایمانتان عادل می‌شمارد و نعمت خود یعنی حیات جاودان در عیسی مسیح را به شما می‌دهد. این دقیقاً همان موضوعی است که یوحنا رسول در رساله اول خود به آن اشاره می‌کند و می‌گوید گناه نکنید ولی اگر هم مرتکب گناه شدید شفیع عادل نزد خدای پدر داریم تا شفاعتمان را کند.

بنابراین ما به عنوان پیروان راه مسیح این موضوع باید مد نظرمان باشد که به واسطه اعتراف به گناهان و ایمان به کار فدیة عیسی مسیح قدم اول و یا به تعبیری قدم اصلی برای زندگی در نور خداوند را برداشته‌ایم، اما این قدم نباید به تنهایی برای ما ایمانداران کافی باشد؛ بلکه باید هر روزه به دنبال شناخت گناهانمان باشیم تا با اعتراف آنها نزد خدای پدر از او بخواهیم که به واسطه خون یگانه فرزندش عیسی مسیح گناهان را پاک سازد. اما در مقالات بعدی به بیان سه قدم ذکر شده دیگر در رساله اول یوحنا می‌پردازیم تا به امید خداوندان عیسی مسیح همگی بتوانیم به طور کامل با مسیح خداوند و احکام او آشنا گردیم و آنها را به جهت جلال نام خداوند در زندگی خود به کار گیریم.

آمین